

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาความสามารถในการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาเกาหลี แผนกภาษาไทยชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยบูรพาฯ ภาษาและกิจการต่างประเทศ ซึ่งผู้วิจัยขอสรุปผลการวิจัยตามลำดับดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาความสามารถในการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาเกาหลีแผนกภาษาไทยชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยบูรพาฯ ภาษาและกิจการต่างประเทศ

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาเกาหลีแผนกภาษาไทย ชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยบูรพาฯ ภาษาและกิจการต่างประเทศ
2. เนื้อหาในการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาเกาหลี ผู้วิจัยคัดเลือกบทความ ข้อความ บทสนทนา และเนื้อเรื่องจากหนังสืออื่น ๆ ที่สอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตรภาษาไทยระดับชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยบูรพาฯ ภาษาและกิจการต่างประเทศ

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากร
นักศึกษาเกาหลี แผนกภาษาไทย ชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยบูรพาฯ ภาษาและกิจการต่างประเทศ 30 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบขึ้นมา 1 ฉบับ เป็นแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาเกาหลีชั้นปีที่ 3 ประกอบด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถทั้ง 4 ทักษะ ได้แก่ แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง เป็นแบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน เป็นแบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียน แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 เป็นแบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ และส่วนที่ 2 เป็นเรียงความโดยให้นักศึกษาเลือกเขียนเรียงความจากเรื่องที่กำหนดให้ 1 เรื่อง แบบทดสอบวัดความสามารถในการพูด ให้นักศึกษาเลือกพูดแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่กำหนดให้ 1 เรื่อง จากนั้นได้นำแบบทดสอบไปเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญทางการสอนภาษาไทยที่มีประสบการณ์ในการสอนนักศึกษาเกาหลีซึ่งเป็นชาวไทย จำนวน 3 ท่าน เพื่อพิจารณาว่าแบบทดสอบที่สร้างขึ้นสอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตรภาษาไทยของมหาวิทยาลัยปูซานภาษาและกิจการต่างประเทศหรือไม่ โดยใช้เกณฑ์กำหนดคะแนนความคิดเห็นไว้ดังนี้

1. คำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตรให้ 1 คะแนน
2. ไม่แน่ใจว่าคำถามนั้นสอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตรให้ 0 คะแนน
3. คำถามไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตรให้ -1 คะแนน

แล้วนำผลการพิจารณาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง ซึ่งค่าดัชนีตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป ถือว่าใช้ได้ สำหรับแบบทดสอบที่ใช้กับกลุ่มประชากรจริง ได้ค่าดัชนีระหว่าง 0.67 – 1

3. วิธีเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการใช้ภาษาไทยไปทดสอบนักศึกษาเกาหลีแผนกภาษาไทยชั้นปีที่ 3 ที่เป็นประชากรด้วยตนเอง โดยให้นักศึกษาทำแบบทดสอบตอนที่ 1 ตอนที่ 2 ตอนที่ 3 สำหรับแบบทดสอบตอนที่ 4 ซึ่งเป็นการทดสอบความสามารถด้านการพูด ผู้วิจัยบันทึกเสียงพูดของนักศึกษาเป็นรายบุคคล ส่วนการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้นำกระดาษคำตอบมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และสำหรับแบบทดสอบตอนที่ 3 ที่เป็นการเขียนเรียงความ และตอนที่ 4 การพูด ได้ให้อาจารย์ปทุมวดี ศิริสวัสดิ์ ซึ่งเป็นอาจารย์สอนภาษาไทยโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้แทนผู้วิจัย แล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติ คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบทดสอบ นักศึกษาเกาหลีแผนกภาษาไทยชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยปูซานภาษาและกิจการต่างประเทศ ส่วนใหญ่ เป็นผู้หญิง ปีที่เข้าเรียนมหาวิทยาลัยคือ ค.ศ. 1997 ทักษะทางภาษาที่ชอบคือ การอ่าน ได้ค่าเฉลี่ยของคะแนนวิชาภาษาไทยในภาคเรียนหลังสุดระดับ B และคนที่เคยมีประสบการณ์ในการใช้ภาษาไทยในประเทศไทย มีจำนวน 5 คน
2. ความสามารถในการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาเกาหลี ชั้นปีที่ 3 เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ ความสามารถในการเขียน ความสามารถในการอ่าน ความสามารถในการพูด และความสามารถในการฟัง
3. ความสามารถในการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาเกาหลีชั้นปีที่ 3 อยู่ในเกณฑ์ต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ มีจำนวนสูงสุดร้อยละ 40 และรองลงมาอยู่ในเกณฑ์ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำร้อยละ 33.33 อยู่ในเกณฑ์ปานกลางร้อยละ 16.67 อยู่ในเกณฑ์ดี ร้อยละ 10 (ดังตาราง 7)

อภิปรายผล

จากการพิจารณาค่าสถิติที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ สามารถนำมาอภิปรายถึงความสามารถในการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาเกาหลีแผนกภาษาไทยชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยปูซานภาษาและกิจการต่างประเทศได้ว่า ความสามารถในการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์ต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ และเมื่อพิจารณาความสามารถในการใช้ภาษาไทยตามสถานภาพของนักศึกษาพบว่า นักศึกษาชายที่เข้าเรียนในปี ค.ศ.1993 และ 1994 จำนวน 6 คน ซึ่งได้ผ่านการเป็นทหารเกณฑ์มา 2 ปีครึ่ง ได้คะแนนดี เมื่อผู้วิจัยสัมภาษณ์กับนักศึกษาชาย 6 คน เพื่อต้องการทราบสาเหตุที่ได้คะแนนดี พบว่านักศึกษาเหล่านี้มีความสนใจในการเรียนภาษาไทยมาก เพราะเขาอยากประกอบอาชีพทางด้านการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารหลังจากจบการศึกษา เช่น ล่าม ค้าขาย พนักงานในบริษัทต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร เป็นต้น ซึ่งเหตุผลนี้อาจส่งผลให้นักศึกษาเหล่านี้ได้คะแนนดี

สำหรับความสามารถในการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาที่เคยมีประสบการณ์การใช้ภาษาไทยในประเทศไทย อยู่ในเกณฑ์ดี มีจำนวน 2 คน และอยู่ในเกณฑ์ปานกลางมีจำนวน 3 คน (ดังตาราง 7) แสดงว่านักศึกษาเหล่านี้มีความสามารถในการใช้ภาษาไทยค่อนข้างสูงมาก เมื่อเปรียบเทียบกับนักศึกษาที่ไม่เคยมีประสบการณ์การใช้ภาษาไทยในประเทศไทยที่มีค่าเฉลี่ยของคะแนนวิชาภาษาไทยภาคเรียนหลังสุดในระดับเดียวกัน ซึ่งอยู่ในระหว่างระดับ B ~ C นักศึกษาเหล่านี้ได้คะแนนดีกว่า

นักศึกษาที่ไม่เคยมีประสบการณ์การใช้ภาษาไทยในประเทศไทย ทั้งนี้เพราะนักศึกษาเหล่านี้ได้มีโอกาสใช้ภาษาไทยในการสื่อสารโดยตรงกับคนไทย ไม่ว่าจะเป็นการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน และจากผลการวิจัยนี้ พบว่า ความสามารถในการใช้ภาษาไทยแต่ละทักษะ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ ความสามารถในการเขียน ความสามารถในการอ่าน ความสามารถในการพูด และความสามารถในการฟัง ซึ่งอภิปรายผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการฟังของนักศึกษาเกาหลีชั้นปีที่ 3 อยู่ในเกณฑ์ต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ แสดงว่านักศึกษามีความสามารถในการฟังอยู่ในระดับที่ต้องพัฒนาขึ้นอีกมาก ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะ หลักสูตรการเรียนการสอนภาษาไทยของมหาวิทยาลัยปูซานภาษาและกิจการต่างประเทศไม่ได้กำหนดให้มีเวลาเรียนที่เน้นเฉพาะด้านการฟัง นักศึกษามีโอกาสที่จะได้ฟังภาษาไทยเฉพาะในเวลาเรียนสนทนาซึ่งอาจารย์คนไทยเป็นผู้สอนเท่านั้น นอกเหนือจากการเรียนในวิชานี้แล้ว นักศึกษากับอาจารย์ชาวเกาหลีจะสื่อสารกันโดยใช้ภาษาเกาหลีทั้งสิ้น ซึ่งส่งผลให้นักศึกษาฟังภาษาไทยแล้วไม่สามารถเข้าใจได้ และจากผลการวิจัยที่ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบความสามารถในการฟังของนักศึกษาเกาหลีโดยให้ฟังเทปบันทึกเสียงของคนไทย แล้วให้ตอบคำถามก็เป็นสิ่งที่นักศึกษาชาวเกาหลีไม่ค่อยจะคุ้นเคยนัก ทั้งนี้เพราะในการทดสอบโดยทั่วไปอาจารย์มักจะให้นักศึกษาสอบด้วยการอ่านและการเขียนมากกว่า อีกทั้งการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยในปัจจุบันไม่ได้ให้ความสำคัญกับการฟังมากนัก ทั้งๆที่การฟังมากจะทำให้ได้แนวความคิดและความรู้ไปใช้ในการพูดด้วย ดังที่ สนิท ตั้งทวี (2529) กล่าวไว้ว่า ผู้ที่มีความสามารถในการฟังย่อมช่วยให้การคิดและการพูดมีประสิทธิภาพตามไปด้วย ดังนั้น จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้จัดทำหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาไทยของนักศึกษาเกาหลีจะต้องจัดเวลาให้มีการเรียนเกี่ยวกับการฟังโดยเฉพาะ และครูผู้สอนภาษาไทยไม่ว่าจะเป็นคนไทยหรือคนเกาหลีควรจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมทักษะการฟังให้มากขึ้นเพื่อพัฒนาความสามารถในการฟังของนักศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งวิธีที่จะช่วยพัฒนาทักษะการฟัง คือ การใช้แบบฝึกทักษะการฟัง การสอนโดยใช้แบบฝึกนี้จะทำให้นักศึกษามีทักษะในการฟังเพิ่มขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Annabel E. Fawcet (1965) ที่พบว่านักเรียนที่ได้รับการฝึกทักษะการฟังจะมีพัฒนาการดีขึ้นกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการฝึก

คะแนนเฉลี่ยของความสามารถในการพูดของนักศึกษาเกาหลีชั้นปีที่ 3 อยู่ในเกณฑ์ต่ำ แสดงว่า นักศึกษาเกาหลีมีความสามารถในการพูดต่ำ อุปสรรคที่ทำให้นักศึกษามีความสามารถในการพูดต่ำเนื่องมาจากขาดการฝึกฝนในทักษะนี้ ทั้งนี้เพราะนักศึกษามีโอกาสพูดภาษาไทยได้ในเวลาเรียนวิชาสนทนาเท่านั้น และนักศึกษาส่วนใหญ่มักจะพูดภาษาไทยตามโครงสร้างของภาษาแม่ซึ่งเป็น

ภาษาเกาหลี ประกอบด้วย ประธาน + กรรม + กริยา ซึ่งแตกต่างจากโครงสร้างของประโยคในภาษาไทย คือ ประธาน + กริยา + กรรม ทำให้การสื่อความหมายแตกต่างกันออกไปและเป็นประโยคที่ไม่ถูกต้องในภาษาไทย ดังนั้นครูผู้สอนซึ่งเป็นทั้งชาวเกาหลีและชาวไทยควรเห็นคุณค่าและให้ความสำคัญของการสอนทักษะการพูด หมั่นศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม หาวิธีสอนใหม่ๆ จัดกิจกรรม และนำอุปกรณ์ที่เหมาะสมมาใช้ในการสอนทักษะการพูด เพื่อกระตุ้นให้นักศึกษาสนใจ ไม่เบื่อหน่าย และควรให้โอกาสแก่นักศึกษาในการฝึกฝนทักษะการพูดให้มากที่สุดเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดของนักศึกษาเกาหลีให้ดียิ่งขึ้น ดังที่สมพร มั่นตะสูตร (2526 : 129) กล่าวไว้ว่า การฝึกหัดในการพูด จะทำให้นักเรียนสามารถพูดได้ดีขึ้นเสมอ ยิ่ง ๆ ขึ้นไป

คะแนนเฉลี่ยของความสามารถในการอ่านของนักศึกษาเกาหลีค่อนข้างต่ำ แสดงว่า นักศึกษามีความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจเรื่องน้อย จากการสังเกตในขณะที่นักศึกษาทำแบบทดสอบ ผู้วิจัยพบว่านักศึกษาให้ความสนใจและมีความตั้งใจในการอ่าน แต่นักศึกษายังไม่รู้วิธีอ่านภาษาไทย ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะนักศึกษาเรียนวิชาการอ่านภาษาไทยในเฉพาะระดับชั้นปีที่ 2 เท่านั้น จึงไม่รู้วิธีอ่าน และครูผู้สอนวิชาการอ่านซึ่งเป็นชาวเกาหลีก็จะแปลภาษาไทยเป็นภาษาเกาหลีเองโดยไม่ให้นักศึกษาอ่านและเข้าใจ ซึ่งทำให้นักศึกษาสามารถเข้าใจความหมายของคำศัพท์ที่ประกอบด้วยเรื่องที่อ่าน แต่ไม่รู้วิธีอ่าน ถ้าหากนักศึกษาได้รับการฝึกฝนวิธีอ่านภาษาไทย ซึ่งจะสามารถช่วยแก้ไขปัญหการอ่านภาษาไทยได้ ดังนั้นครูผู้สอนควรจัดกิจกรรมเสริมทักษะการอ่าน เพื่อเป็นการสร้างเสริมประสบการณ์ตรงให้แก่นักศึกษา

คะแนนเฉลี่ยของความสามารถในการเขียนของนักศึกษาเกาหลีชั้นปีที่ 3 อยู่ในระดับปานกลางเมื่อเทียบกับความสามารถด้านทักษะอื่นๆ ปรากฏว่านักศึกษามีความสามารถในการเขียนสูงกว่าทักษะอื่น อาจมาจากสาเหตุที่ครูผู้สอนซึ่งเป็นชาวเกาหลีจะเน้นการสอนการเขียนภาษาไทย และนักศึกษามีเวลาเรียนการเขียนมากกว่าเวลาเรียนทักษะด้านอื่นๆ นักศึกษาเกาหลีเรียนการเขียนภาษาไทยตั้งแต่ชั้นปีที่ 1 เป็นต้นมา จึงทำให้นักศึกษาทราบว่าลักษณะการเขียนที่ถูกต้องเป็นอย่างไร แต่จากผลการวิจัยเรื่องความสามารถในการเขียน พบว่านักศึกษายังมีข้อบกพร่องในด้านการเขียนอยู่บางประการ เช่น ในเรื่อง การสะกดคำ การเขียนประโยค กรรใช้ภาษา และไวยากรณ์ ตัวอย่าง “เรียนไม่จบ” นักศึกษามักจะเขียนเป็น “ไม่เรียนจบ” หรือ “โอกาส” ส่วนมากจะเขียนเป็น “โอกาส” ดังนี้ เป็นต้น ดังนั้นเมื่อนักศึกษาเริ่มต้นฝึกเขียน ครูผู้สอนควรสังเกตถึงข้อบกพร่องของนักศึกษาแต่ละคน และชี้แจงให้ทราบทุกครั้ง เพื่อว่าในการเขียนครั้งต่อไปนักศึกษาจะได้แก้ไขข้อบกพร่องเดิมให้หมดสิ้นไป และ

ครูผู้สอนควรเลือกใช้แบบเรียนการเขียนที่เหมาะสมกับระดับความสามารถในการเขียนของผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจหลักการเขียนภาษาไทยและสามารถใช้ภาษาไทยตามหลักการเขียนภาษาไทยได้อย่างถูกต้อง

จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า ความสามารถในการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาเกาหลีชั้นปีที่ 3 ไม่บรรลุจุดประสงค์ของหลักสูตร ซึ่งมุ่งให้นักศึกษามีความสามารถในการใช้ภาษาไทยที่ดี ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะเวลาเรียนในการใช้ภาษาไทยไม่เพียงพอ นักศึกษาขาดการฝึกฝนในการใช้ภาษาไทย ลักษณะของภาษาเกาหลีและภาษาไทยมีความแตกต่างกันมากและยิ่งกว่านั้น นักศึกษาไม่ค่อยสนใจในการเรียนภาษาไทย ดังนั้นครูผู้สอนภาษาไทยซึ่งเป็นชาวเกาหลี และชาวไทยควรได้มีการปลูกฝังและเสริมสร้างทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาไทยให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในการเรียนภาษาไทยต่อไปและต้องหาวิธีการสอน กิจกรรมสื่อการสอนที่เหมาะสมและทันสมัยเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน ของนักศึกษาเกาหลีตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาความสามารถในการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาเกาหลีชั้นปีที่ 3 ในครั้งนี้มีข้อเสนอแนะในการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยดังนี้

1. ผู้จัดทำหลักสูตรควรจัดเวลาให้นักศึกษาได้ฝึกทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนภาษาไทยให้มากกว่านี้ เพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาให้ดียิ่งขึ้น
2. ในการสอนทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน ครูผู้สอนควรให้ความสำคัญในการจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างทักษะทั้ง 4 ไปด้วยกัน ทักษะใดที่นักศึกษามีความสามารถน้อยก็ควรจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาให้ดีขึ้น
3. ในการสอน การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ครูผู้สอนควรเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ฝึกฝนให้มาก และมีวิธีการวัดผลและประเมินผลที่ดี ให้นักศึกษามีส่วนในการประเมินผลของตนเองและเพื่อนๆ
4. การสอนทักษะทางการฟัง พูด อ่าน และเขียน ควรเน้นให้นักศึกษาได้ฝึกหัดเพื่อนำไปใช้ในเหตุการณ์ประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ
5. ครูผู้สอนควรเน้นความรู้เรื่องการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารมากกว่าการเรียนเนื้อหา

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้จะทำวิจัยต่อไป

1. ควรศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาความสามารถของนักศึกษาต่อไป
2. ควรจัดเสนอโครงการในการพัฒนาความสามารถทางการฟัง พูด อ่าน และเขียน เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนแก่ครูผู้สอน